

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/4/2016
Identifikačné číslo spisu:	7705216818
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7705216818.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1.rade D. U., nar. XX.XX.XXXX, E., L. XX, 2.rade G. U., nar. XX.XX.XXXX, E., L. XX, 3. rade N. U., nar. XX.X.XXXX, E., L. XX, 4. rade M. U., nar. XX.XX.XXXX, E., L. X., zastúpená matkou žalobkyňou v 1. rade, žalobcovia v 1. až 4. rade zastúpení Advokátskou kanceláriou Kašuba spol. s.r.o., Horná 41, Banská Bystrica, IČO: 36 859 095 proti žalovaným v 1.rade ŠAJGALOIL, a.s., SNP 49, Brezno, IČO: 36 047 287 zast. advokátkou JUDr. Evou Krehňavou, Rudlovská cesta 47, Banská Bystrica, 2. rade TIR s.r.o., SNP 49, Brezno, IČO: 00 633 496 zast. advokátskou kanceláriou URBÁNI & Partners s.r.o., Skuteckého 17, Banská Bystrica, IČO: 36 646 181 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 18Cb/202/2005, o dovolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cob/133/2014 - 858 z 30. júna 2015 , takto

rozhodol:

- I. Návrh žalobcov na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie žalobcov o d m i e t a.
- III. Žalovaný v 2. rade m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 18Cb/202/2005-804 zo 16. júna 2014 zastavil konanie proti žalovanému v 1. rade (výrok I.) Vo vzťahu medzi žalobcami v 1. až 4. rade a žalovaným v 1. rade žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok II.), nárok žalobcov v 1. až 4. rade proti žalovanému v 2. rade vylúčil na samostatné konanie (výrok III.) a zrušil uznesenie zo dňa 30.4.2012 č. k. 18Cb/202/2005 (č. 1.791-793) o prerušení konania (výrok IV.).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že predmetom konania vo veci samej je nárok žalobcov o určenie, že žalovaný v 1.rade je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. území L., vedených na Správe katastra Michalovce na liste vlastníctva č. XXX, podľa doloženej špecifikácie. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol podľa § 103 O. s. p., § 18 ods. 1, § 19 ods. 2 a § 20a ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 68 ods. 1 Obchodného zákonníka a konštatoval, že podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica žalovaný v 1.rade - spoločnosť ŠAJGALOIL, a.s., Brezno dňa 20.02.2014 zanikla výmazom z obchodného registra a stratila tak spôsobilosť byť účastníkom konania, preto konanie proti žalovanému v 1.rade zastavil. O náhrade trov konania vo

vzťahu medzi žalobcami a žalovaným v 1. rade rozhodol súd prvej inštancie podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, lebo konanie vo veci bolo zastavené. Súčasne podľa § 112 ods. 2 O. s. p. vylúčil konanie žalobcov proti žalovanému v 2. rade na samostatné konanie a zrušil uznesenie zo dňa 30.4.2012, ktorým prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 22Cdo/223/2011 o dovolaní žalobcov v 2. až 4. rade proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26.5.2011 č. k. 43Cob/310/2010, pretože dôvod prerušenia konania odpadol, lebo žalovaný v 1. rade zanikol.

3. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací na odvolanie žalobcov v 1. až 4. rade uznesením č. k. 4Cob/133/2014-858 z 30. júna 2015 potvrdil uznesenie prvej inštancie vo výroku I., II., IV., ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. Odvolanie smerujúce proti výroku (III.) o vylúčení nároku žalobcov v 1. rade až 4. rade proti žalovanému v 2. rade na samostatné konanie odmietol ako neprípustné.

4. V odôvodnení uviedol, že v konaní mal za preukázané, že o odvolaní žalobcov v 2. a 4. rade proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22.1.2014 č. k. 6Cbr/2011/2013-69 o zrušení spoločnosti ŠAJGALOIL, a.s. bez likvidácie, na základe ktorého došlo k výmazu tejto spoločnosti z obchodného registra, rozhodol Krajský súd Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením zo dňa 30.10.2014 č. k. 43Cob/435/2014 tak, že odvolanie odmietol. Doručením uznesenia odvolacieho súdu účastníkom konania sa uznesenie súdu prvej inštancie sa stalo právoplatným dňa 29.12.2014. Aj z údajov z Obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica odvolací súd zistil, že žalovaný v 1. rade zanikol výmazom z tohto registra bez právneho nástupcu. Podľa § 103 O. s. p. súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O. s. p.). Podľa § 107 ods. 4 O. s. p. ak po začatí konania zanikne právnická osoba, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom, a ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví. Žalovaný v 1. rade je právnickou osobou - obchodnou spoločnosťou, ktorá vznikla zápisom do obchodného registra a výmazom z tohto registra zaniká (§ 19 ods. 2 a § 20a ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalovaný v 1. rade bol príslušným registrovým súdom zrušený bez právneho nástupcu a zanikol výmazom z obchodného registra, stratil tak spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 19 O. s. p.). Keďže ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd prvej inštancie, preto správne konanie vo veci proti žalovanému v 1. rade zastavil. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zastavení konania proti žalovanému v 1. rade vrátane závislého výroku, ktorým súd prvej inštancie vo vzťahu medzi žalobcami a žalovaným v 1. rade rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo náhradu trov konania, lebo konanie bolo zastavené, podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil. Ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd potvrdil aj výrok napadnutého uznesenia, ktorým súd prvej inštancie zrušil uznesenie zo dňa 30.4.2012 č. k. 18Cb/202/2005 o prerušení konania, pretože odvolatelia neuviedli dôvody, pre ktoré by prerušenie konania malo trvať naďalej a súd prvej inštancie správne poukázal na to, že odpadli dôvody, ktoré viedli k prerušeniu konania v tejto veci do právoplatného skončenia konania vedeného na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 22Cdo/223/2011 o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26.5.2011 sp. zn. 43Cob/310/2010. Odvolací súd odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odvolanie žalobcov proti výroku napadnutého uznesenia, ktorým súd prvej inštancie nárok žalobcov v 1. až 4. rade proti žalovanému v 2. rade vylúčil na samostatné konanie, pretože odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, keďže ide o rozhodnutie, ktoré sa týka vedenia konania (§ 202 ods. 3 písm. a/ O. s. p.). O trovách tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože odvolatelia neboli v tomto konaní úspešní a ostatným účastníkom trovy odvolacieho konania nevznikli.

5. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 21.08. 2015.

6. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali žalobcovia dovolanie s poukazom na ust. § 237 ods. 1 O. s. p., s tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

7. Súdom prvej inštancie boli žalobcovia - dovolatelia uznesením č. k. 18Cb/202/2005-864 zo dňa 30.09.2015, vyzvaní v lehote 10 dní doplniť dovolanie o konkrétne dôvody v zmysle ust. § 237 ods. 1 O. s. p.

8. V doplňujúcom podaní zo dňa 05.11.2015, doručeným súdu prvej inštancie dňa 10.11.2015 dovolatelia uviedli, že uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.06.2015 č. k. 4Cob/133/2014-

858 a jeho postupom v odvolacom konaní došlo k vade uvedenej v § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., t. j. žalobcom sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, pretože Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd v konaní o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo dňa 16.06.2014 č. k. 18Cb/202/2005-804 vykonával dokazovanie a to zisťovaním stavu konania o odvolaní žalobcov v 2. až 4. rade proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22.01.2014 č. k. 6Cbr/2011/2013-69 bez toho, aby svoje zistenia oznámil žalobcom ako odvolateľom a svoje rozhodnutie založil práve na týchto zisteniach, pričom žalobcom ako odvolateľom nedal možnosť sa k nim vyjadriť ešte pred rozhodnutím odvolacieho súdu a znemožnil tak uplatnenie procesných práv žalobcov, keďže nemohli súdu oznámiť, že s uvedeným rozhodnutím nesúhlasia. Súčasne by navrhli prerušenie konania až do skončenia dovolacieho konania. Preto súčasne podávajú aj návrh na prerušenie tohto konania podľa § 109 ods. 2 písm. c / O. s. p. až do právoplatného skončenia konania o dovolaní žalobcov v 1. až 4. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.10.2014 č. k. 43Cob/435/2014, pretože toto konanie je závislé od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť súd.

9. K dovolaniu žalobcov sa žalovaný v 2. rade nevyjadril.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcov v 1. až v 4. rade je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

11. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

12. V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd uznesením. Dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme je prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

13. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu znaky vyššie uvedených uznesení nemá. V prejednávanej veci Krajský súd v Košiciach uznesením potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie - Okresného súdu v Michalovciach vo výrokovvej časti I., II., IV. a v časti výroku III. odvolanie odmietol ako neprípustné. V zmysle ust. § 239 ods. 1 a ods. 2 O. s. p. proti takémuto uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie nie je prípustné.

14. S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p. ukládajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom) majúcich za následok tzv. zmätočnosť rozhodnutia. Ak je totiž konanie postihnuté

niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O. s. p. vylúčené.

15. Existenciu vád v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a písm. g/ O. s. p. dovolatelia netvrdili a nebola zistená ani dovolacím súdom.

16. So zreteľom na žalobcami tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa najvyšší súd osobitne zamerlal na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci im súdom bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.). K tvrdenej vade konania, ktorá by zakladala prípustnosť dovolania malo dôjsť tým, že odvolací súd sa oboznámil a vykonával dokazovanie, a to zisťovaním stavu konania o odvolaní žalobcov v 2. až 4. rade proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22.01.2014 č. k. 6Cbr/2011/2013-69 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob/435/2014 bez toho, aby svoje zistenia oznámil žalobcom ako odvolateľom.

17. Pojem "odňatie možnosti konať pred súdom" zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení nedefinuje ani nešpecifikuje. Pod odňatím možnosti konať pred súdom je preto potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

18. V spornom prípade odvolací súd prejednal odvolanie žalobcov v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., pretože sa nejednalo o rozhodnutie vo veci samej podľa § 214 ods. 1 O. s. p., na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie. Podľa § 103 O. s. p. súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

19. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým uznesením vo výroku I. zastavil konanie proti žalovanému v 1. rade s poukazom na ust. § 107 ods. 4 O. s. p., pretože po začatí konania právnická osoba zanikla bez právneho nástupcu a bola vymazaná z obchodného registra.

20. Ako hlavný odvolací dôvod odvolatelia namietali, že uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22.1.2014 č. k. 6Cbr/2011/2013-69 o zrušení spoločnosti ŠAJGALOIL, a.s. (žalovaný v 1. rade) bez likvidácie, na základe ktorého došlo k výmazu tohto subjektu z obchodného registra, nenadobudlo právoplatnosť, pretože príslušný súd nesprávne právoplatnosť tohto uznesenia vyznačil. Zároveň uviedli, že v tomto konaní žalobcovia v 2. rade až v 4. rade podali opravný prostriedok - odvolanie na Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý vo veci podania predmetného odvolania právoplatne ešte nerozhodol.

21. Konajúci súd je povinný kedykoľvek za konania prihliadať, či sú splnené podmienky konania, a preto odvolací súd - Krajský súd v Košiciach bol oprávnený, vykonať dožiadanie na príslušný súd ohľadne stavu konania. Na základe jeho žiadosti Krajský súd v Banskej Bystrici zaslal požadované uznesenie sp. zn. 43Cob/435/2014 zo dňa 30. októbra 2014 (č. l. 850), z ktorého nesporne vyplynulo, že o opravnom prostriedku už bolo rozhodnuté - odvolanie žalobcov v 2. rade až v 4. rade bolo odmietnuté. Doručením uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici účastníkom konania dňa 29.12.2014 sa stalo rozhodnutie právoplatným. Vzhľadom na uvedené skutočnosti námietka dovolateľov, že odvolací súd vykonal nové dokazovanie, o ktorom neboli náležite informovaní a tým im bola odňatá možnosť konať pred súdom nie je dôvodná. O výsledku a obsahu dôvodov rozhodnutia mali dovolatelia vedomosť už dňa 29.12.2014, t. j. dňom jeho doručenia a tým aj vedomosť, že ich právna argumentácia namietaná pred dovolacím súdom - Krajským súdom v Košiciach nemá právne opodstatnenie, pritom odvolací súd rozhodol napadnutým uznesením až 30. júna 2015, a nič nebránilo dovolateľom prípadne požiadať o nahliadnutie do súdneho spisu. Nemožno konštatovať v predmetnej veci odňatie možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

22. Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 ods. 1 O. s. p., nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tohto tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné; o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde.

23. K tvrdeniam dovolateľov (bez uvedenia akýchkoľvek dôvodov), že dovolaním napadnuté uznesenie

sa zakladá a nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) dovolací súd uvádza, že nesprávne práve posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. a nespôsobuje zmatečnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesné prípustné (o takýto prípad, ale v prejednávanej veci nešlo).

24. So zreteľom na vyššie uvedené, keďže v danom prípade dovolanie žalobcov proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O. s. p. prípustné a vada uvedená v § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (ani žiadna iná procesná vada v zmysle citovaného ustanovenia) zistená nebola, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol. So zreteľom na odmietnutie dovolania, nezaoberal sa dovolací súd otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

25. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného v 2. rade rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

26. Čo sa týka návrhu dovolateľov na prerušenie dovolacieho konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ zákona 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (O. s. p.), ktoré umožňuje súdu prerušiť konanie najmä vtedy, ak predmet iných konaní vecne súvisí s konaním, v ktorom sa navrhuje prerušenie konania, resp. ich výsledok môže relevantne ovplyvniť výsledok konania. I keď dovolatelia neuviedli žiadne relevantné dôvody pre prerušenie konania (okrem tvrdenia, že s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 43Cob/435/2014 zo dňa 30.10.2014 nie sú spokojní a podali dovolanie), pričom podanie dovolania nemá suspenzívne účinky. Na margo toho dovolací súd dodáva, že prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. (tzv. fakultatívne prerušenie konania) predstavuje len možnosť súdu (nie povinnosť) prerušiť konanie a je skôr výnimkou, než pravidlom. Ako vyplýva z judikatúry najvyššieho súdu tak, ako nedochádza k vylúčeniu účastníka konania z realizácie jeho procesných oprávnení postupom súdu, ktorý konanie prerušil, nedochádza k odňatiu možnosti pred súdom konať ani procesným postupom súdu, ktorý konanie v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. neprerušil (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/57/2011). Preto dovolací súd návrh na prerušenie dovolacieho konania ako nedôvodný zamietol.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.